SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 111. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 14, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ЧЕРВНЯ 1994. Ч. 111. РІК CI.

К. МОРОЗОВ ПІДТРИМУЄ Л. КРАВЧУКА

Одеса (УНІАР). — Тут у неділю, 12-го червня, пресовий центр „Українські ділові новини" організував зустріч з журналістами колишнього міністра оборони України Костянтина Морозова.

Відповідаючи на запитання щодо його подальшої участи у політичному житті держави, К. Морозов сказав, що не розраховує повернутися ні на попередню, ні на будь-яку іншу посаду в Міністерстві оборони через те, що його пропозиції в питаннях державного і військового будівництва були б заблоковані, оскільки в українському парляменті переважають „ліві" сили.

К. Морозов підтвердив, що відстоює необхідність відкладення президентських виборів на більш зручний час, однак закликав виборців підтримати 26-го червня кандидатуру нинішнього Президента України Леоніда Кравчука і продовжити підготовку до „справді демократичних виборів".

Щодо подій у Криму Морозов зазначив, що остаточною метою має бути виведення чужинецьких військ з території України. Нинішні складності на півострові, на його думку, є наслідком того, що свого часу Чорноморська фльота не була підпорядкована Україні і не був знятий з посади головнокомандувач фльоти, який стояв на відверто антиукраїнських позиціях.

Зі закликом голосувати за Л. Кравчука К. Морозов виступив також на обласній телевізії.

Тим часом Президент Кравчук зустрівся з виборцями Львівщини, де відвідав Університет „Львівська Політехніка" та взяв участь у конференції „Кризові явища в українській економіці. Творення Української державности". Під час зустрічі Президента з керівниками правоохоронних органів та науковцями обговорено соціяльно-економічний стан в регіоні. Л. Кравчук також взяв участь у відкритті пам'ятника першому Президентові України Михайлу Грушевському.

Кандидат на Президента Валерій Бабич відвідав Ливарно-механічний завод, а також зустрівся з селянами Куп'янського району на Харківщині.

Володимир Ланoвий зустрівся з колективом Дніпропетровського інституту геотехніяної механіки, представниками обласної та міської адміністрацій, журналістами, керівниками політичних і громадських організацій. Ланoвий сказав, що не протиставляє себе ні комуністам, ні соціялістам, якщо останні підтримають ідею пріоритету загальнонаціональних інтересів: держава для людини, а не навпаки.

ПРАВНИЧА СИСТЕМА УКРАЇНИ ПОТРЕБУЄ РЕФОРМУВАННЯ

Київ (УНІАР). — Тут 6-го червня закінчилося дводенне спільне засідання Ради опікунів та Ради закордонних дорадників Української Правничої Фундації.

Президент Української Правничої фундації, народний депутат України Сергій Головатий одним з основних завдань УПФ вважає реформування правної системи України, а також побудову держави, у якій визначальним буде верховенство права.

Учасники засідання створили групу для підготови нового статуту Української Правничої фундації. За два роки УПФ створила і розглянула сім повноціннних програм, в числі яких Видавництво „Право", „Національна юридична бібліотека", „Кодифікація українського законодавства".

Основне фінансування УПФ здійснює відомий філософ, філантроп і прогресивний діяч Джордж Сорос.

У Криму створилася нова партія

Ялта (УНІАР). — Тут 4-го червня відбулися установчі збори Християнсько-Ліберальної Партії Криму. Новостворена партія нараховує 160,000 членів. Очолив партію Євген Подаиьов.

У праці установчого з'їзду взяли участь представники Конгресу російських об'єднань (КРО), а також міністер економіки України Роман Шпек і голова Спілки Підприємців Криму Олександер Дудко.

Спілка Підприємців Криму нараховує 2,500 підприємств, фірм і банків, однак приватизація дозволена тільки в Севастополі. Тому деякі кримські підприємці з тривогою стежать за новоствореною партією і намагаються зрозуміти причину участи в установчому з'їзді міністра економіки України Р. Шпека.

Кримська „Просвіта" потребує допомоги

Київ (УНІАР). — У понеділок, 6-го червня, з проханням про допомогу Всеукраїнське Товариство „Просвіта" ім. Т. Шевченка звернулося до керівників господарств, підприємств, державних керівників усіх рівнів та громадських організацій і банків України.

Як сказано у зверненні, форми допомоги можуть бути різноманітними: гроші, література, копіювальні машини, факс-машини, магнетофонні записувачі, касети, папір, тканини, будівельні матеріяли, транспортні засоби, обладнання для бюр та світлиць. Радо скористаються кожною пропозицією.

Вибори губернатора Каліфорнії привертають увагу американців

Лос Анджелес. — Губернатор Каліфорнії Піт Вілсон легко виграв республіканські передвибори, а скарбник стейту Кетлін Бравн легко виграла демократичні. Наступного дня після передвиборів вони почали боротьбу за пост губернатора.

Суперництво П. Вілсона і К. Бравн привернуло особливу увагу американців, бо Каліфорнія — один з найбільших стейтів Америки Білий Дім готовий зробити все, щоб допомогти К. Бравн. Крайовий комітет Республіканської партії має намір докласти всіх зусиль, щоб допомогти П. Вілсонові.

„Для Республіканської партії нема важливіших виборів у цьому році", — сказав кореспондентові газети „Вашінгтон Пост" голова Крайового комітету республіканців Гелі Барбур.

Опитування громадської думки показують, що шанси губернатора-республіканця Вілсона і його суперниці демократки Бравн практично однакові. Вважають, що те саме буде і перед виборами.

Хоч в останні кілька років стан економіки Каліфорнії погіршився, це не головна проблема, яка хвилює мешканців стейту. Найбільше їх хвилює проблема злочинности, далі йде проблема освіти. На третьому місці — проблема нелегальної іміграції. І лише четверте місце займає економіка.

Судячи з опитування громадської думки, більшість каліфорнійців віддають перевагу губернаторові Вілсонові щодо боротьби зі злочинністю, нелегальною іміграцією і вирішення економічних проблем. Демократка Бравн виглядає краще у вирішенні проблем освіти.

„На порядку денному питання не 'хто з кандидатів ліпший', а 'хто ліпше справиться з вирішенням проблем' ", — сказав губернатор Вілсон, впевнений, що він справиться ліпше.

„Стейт не може дозволити собі ще чотири роки адміністрації Вілсона", — заявила Бравн.

Відбулася конвенція фантастів

Тімішоара, Румунія. — Тут 26—29-го травня відбулася чергова европейська конвенція з наукової фантастики „Еврокон-94".

Европейське товариство наукової фантастики, міністерство з питань молоді та спорту Румунії й Румунська науково-фантастична асоціяція подбали про чудову організацію конвенції яка визнана кращою за останні два роки. У конвенції взяли участь понад 350 письменників-фантастів з 14-ох европейських країн, а також із ЗСА і Японії. Були представлені також Україна і Молдова.

Одним з кращих молодих европейських письменників визнаний Лев Вершинін з України.

КИТАЙ ПРОВІВ ВИПРОБУВАННЯ НУКЛЕАРНОГО ПРИСТРОЮ

Пекін. — У п'ятницю, 10-го червня, Китай провів підземне випробування нуклеарного пристрою. Про це поінформувало пресове агентство Сіньгуа, покликуючись на представника міністерства закордонних справ Китаю. Про потужність вибуху не повідомляється.

Представник Державного департаменту, який повідомив напередодні про те, що на китайському нуклеарному полігоні Лобнор відбудеться чергове випробування атомної бомби, сказав, що Пекін „знову кидає виклик світовій спільноті", перш за все членам „нуклеарного клюбу" — З'єднаним Стейтам, Росії, Великобританії і Франції, які дотримуються мораторію на нуклеарні вибухи.

Міністерство закордонних справ Японії висловило „жаль" у зв'язку з тим, що Китай провів випробування нуклеарної зброї. В комунікаті міністерства закордонних справ Китаю вказується, що „особливий жаль викликає факт проведення вибуху в той час, коли ведуться переговори про повну заборону випробування нуклеарної зброї на конференції ООН про роззброєння в Женеві й інші нуклеарні держави дотримуються мораторію".

Представник міністерства закордонних справ сказав, що „Китай постійно виступає за повну заборону і знищення нуклеарної зброї і за заборону нуклеарних випробувань". Виходячи з цих міркувань, підкреслив він, Китай „завжди максимально обмежує себе в нуклеарних випробуваннях".

Китайський дипломат запевнив, що його уряд „цілком і повністю поважає і розуміє" стурбованість інших країн. Китай активно бере участь у переговорах укладення договору про повну заборону нуклеарних випробувань і підтримує ідею його підписання не пізніше 1996 року.

Сорокове випробування китайської нуклеарної зброї (його потужність становить від 10 до 40 кілотонн) не може не хвилювати і Казахстан, де рік тому місцеві „зелені" провели марш протесту проти вибухів у Лобнорі. Однак Китай вважає, що його сусід не має причин для хвилювання. „Полігон розташований в стороні від основних атмосферних потоків, тому випробування не мужуть мати ніякого впливу на регіони за межами Китаю, включаючи Казахстан", — заявив представник китайського міністерства закордонних справ.

ВІЙСЬКОВІ НА ГАЇТІ ЗАПРОВАДИЛИ НАДЗВИЧАЙНИЙ СТАН

Вашінгтон. — Як інформує агентство Ассошієйтед Пресс, амбасади З'єднаних Стейтів і Канади запропонували своїм громадянам залишити територію Гаїті, оскільки в неділю, 12-го червня, військова влада країни запровадила надзвичайний стан. Телевізійна компанія Сі-Ен-Ен стверджує, що на острові здійнялася висока хвиля антиамериканських настроїв.

У телевізійному зверненні до населення призначений військовою хунтою президент Еміль Жонассен закликав гаітян приготуватися до захисту батьківщини і битися до останнього подиху зі „закордонними інтервентами". При цьому президент Е. Жонассен не уточнив, в чому полягатиме надзвичайний стан і як довго він діятиме. Він лише підкреслив, що буде вжито „дуже серйозних заходів".

Спостерігачі пов'язують запровадження надзвичайного стану з рішенням Адміністрації президента Біла Клінтона посилити торговельно-економічні санкції проти Гаїті, військові керівники якої не хочуть добровільно відмовитися від узурпованої ними в 1991 році влади і дати можливість відновити демократичний порядок.

У п'ятницю, 12-го червня, президент Б. Клінтон повідомив про припинення майже всіх фінансових операцій між З'єднаними Стейтами і Гаїті, а також про заборону всіх комерційних повітряних летів у цю карибську країну. Заборона набере чинности від 25-го червня. Як відомо, Гаїті вже декілька місяців перебуває у щільному кільці військовоморської блокади, через яку пропускають лише вантажі гуманітарного характеру — харчі і медикаменти.

У СВІТІ

В ОХОПЛЕНІЙ ГРОМАДЯНСЬКОЮ війною Руанді, у висліді міжетнічної різанини, вже загинуло до мільйона осіб. Продовжуються жорстокі бої між формаціями Руандійського повстанського фронту і урядовими військами. Коли повстанцям вдалося захопити місто Кабгаї, вони взяли закладниками групу священиків, однак невдовзі вартові самочинно їх вбили — серед них був архиєпископ, два єпископи і 10 інших духовних осіб Католицької Церкви. Згідно з даними представників міжнародних гуманітарних організацій, до півтора мільйона руандійців пропало безвісти. Цими днями працівники Міжнародного Червоного Хреста, ризикуючи власним життям, перевезли з Руанди в сусідню Бурунді 700 дітей, батьки яких загинули під час збройних сутичок між двома ворогуючими племенами країни — гуту і тутсі.

В ЧЕТВЕР, 9-го ЧЕРВНЯ, на пресовій конференції в Теграні президент Ірану Гашемі Рафсанджані повідомив, нібито Вашінгтон не дотримав свого слова, яким він таємно запевнив Тегран у тім, що розморозить іранські активи в американських банках — у відповідь на сприяння іранців в справі звільнення закладників. Спостерігачі підкреслюють, що іранські офіційні особи порушили цю тему вперше від часів „ірангейту", початки якого припадають ще на президентство Роналда Регена, коли американська Адміністрація намагалася конфіденційно домовитися з іранцями щодо посередництва на переговорах з арабськими терористами, котрі захопили американських громадян в Ливані. Іранці стверджують, що до 1979 року, коли Вашінгтон зірвав стосунки з Тегераном, Іран авансом вклав у банки З'єднаних Стейтів понад 11 біл. дол. на придбання бойової техніки. Американські офіційні чинники оцінюють іранські вклади в один біл. дол.

ПРОГОЛОШЕНА В ПІВНІЧНІЙ Ірляндії організація Борці за волю Олстеру оприлюднила заяву про те, що її члени готують цілий ряд вибухів у барах, крамницях, на залізничних станціях і в інших багатолюдних громадських місцях. Поліція вже виявила один вибуховий пристрій з годинниковим механізмом. Борці за волю Олстеру остерегли, що не припинять терористичної діяльности до того часу, поки уряд у Дубліні буде втручатися у справи Північної Ірляндії, яка є частиною З'єднаного Королівства. Як відомо, керівники Ірляндії і Великобританії виступили у грудні минулого року з ініціятивою, спрямованою на припинення конфлікту в Олстері, жертвами якого за 25 років стали понад 3,000 осіб.

АНКАРА І БАГДАД попередньо домовилися про розподіл прибутків від продажу іракської нафти, від часу Перської війни законсервованої в турецькій трубі довжиною 611 миль. Загальна вартість цієї нафти оцінюється в 120 міл. дол. Цими днями Туреччина, яка була активним учасником багатонаціональних антиракських сил під час війни в Перській затоці, повідомила про відновлення прикордонної торгівлі з Іраком. Чимало спостерігачів вважає, що ці кроки Анкари можуть внести розлад в очолювану З'єднаними Стейтами єдину антисаддамівську коаліцію.

АЛЬЖИРСЬКІ СЛУЖБИ безпеки арештували 75 осіб, причетних до злочинної діяльности так званого Озброєного ісламського руху. Їх звинувачують у вбивстві 27 працівників служби безпеки. Декілька бойовиків засідчили що перевозили зброю з-за кордону, при цьому йшлося про якісь дві держави.

ПРИВІТИ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ 33-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

Резолюційна комісія зустрілася в понеділок, 9-го травня 1994 року. Вона складалася із таких членів: д-р Богдан Ткачук (голова), Петро Лещишин, Омелян Твардовський, Уляна Марущак (секретарка украіномовна), Ярослава Бачинська, ред. Марта Коломиєць (секретарка англомовна).

ПРИВІТАННЯ

Ми, делегати 33-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу, зібрані у Піттсбургу, шлемо братський привіт українському народові і підкреслюємо нашу моральну і фінансову підтримку у цей час його національного відродження, коли Україна намагається стати на демократичний, ринковий шлях, інтегруватися у европейське співтовариство.

Ми теж вітаємо Ієрархів наших Церков — Української Греко-Католицької та Українських Православних, як і також провідників Баптистських Церков у діяспорі та в Україні.

Ми, делегати 33-ої Звичайної Конвенції УНСоюзу теж вітаємо нашу світову громадську надбудову та інші крайові централі, вітаємо проводи і членів наших місцевих і крайових, харитативних, наукових, молодечих, жіночих та всіх інших установ.

Ми щиро вітаємо український народ розкинутий по цілому світі, в Північній Америці, Південній Америці, Австралії, Европі, як і також східню діяспору, яка знаходиться на території колишнього Совєтського Союзу.

РЕЗОЛЮЦІЇ У СПРАВАХ УНСОЮЗУ

1. Конвенція рекомендує нововибраному Екзекутивному Комітетові розглянути можливість скликати 34-ту Звичайну Конвенцію УНС у 1998 році в Канаді, підкреслюючи важливу ролю громади в цій країні та наголошуючи великі можливості для союзової діяльности.

2. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет УНСоюзу звернути увагу на видання Союзу: „Свободи", „Українського Тижневика" і „Веселки", найнявши менаджера у справах видавництва, головний обов'язок якого є вербування передплатників цих видань.

3. Конвенція закликає, щоб Екзекутивний Комітет дав вибір членам щодо пресових видань УНСоюзу: україномовні члени є зобов'язані отримувати україномовну „Свободу". Конвенція рекомендує щоб англомовні члени були зобов'язані одержувати англомовний „Український Тижневик".

4. Конвенція рекомендує щоб розглянути можливість зорганізувати конференцію, яка обширно обговорила б проблеми асиміляції, як і також економічні та соціяльні питання української діяспори та її майбутнє. Ця конференція теж мала б на меті окреслити взаємовідносини діяспори з Україною.

5. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет звернути увагу на молодь, створити постійну комісію у справах молоді до 1-го липня 1994 року, яка складалася б із 9-ох членів, із яких 5 були б членами Ради, один з Канади. Решта членів повинні бути представниками різних географічних регіонів Америки.

Конвенція теж доручає Екзекутивному Комітетові заохочувати молодь вступати в члени УНСоюзу, вживаючи засоби братської діяльности. Один приклад — це висилати надійним молодим членам „Український Тижневик" продовж трьох місяців безкоштовно.

6. Конвенція уважає необхідним плекати близькі зв'язки між відділовими секретарями та професійними організаторами для добра УНСоюзу. Уважаємо, що їхня співпраця буде сприяти збільшенню членства Союзу. Рекомендуємо, щоб Екзекутивний Комітет інформував секретарів та голів Округ про професійних організаторів в їхніх околицях.

7. Конвенція рекомендує, щоб Екзекутивний Комітет звернувся до інших українських організацій та етнічних груп і організацій, які користуються поштою другої кляси, домагатися кращої доставки їх видань, звернувшися із скаргою до американської поштової служби.

8. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет УНСоюзу поставити бюст покійного св. п. Патріярха Мстислава на Союзівці продовж двох років.

9. Конвенція рекомендує, щоб у зв'язку із проєктом індексації „Свободи", негайно розпочати індексацію „Українського Тижневика", із 1976 року, дивлячись на потреби сьогоднішніх істориків, журналістів і дослідників. Хоч газета існує з 1933 року, з 1976 року вона почала видаватися із відмінним змістом і характером від „Свободи".

УКРАЇНА І ДІЯСПОРА

1. Конвенція пропонує для розвитку Фонду Відродження України, який існує від 1990 року, створити дорадчу комісію, „Українська Народна Фундація", яка легально була оформлена в 1992 році. Комісія має складатися із осіб в Головному Уряді і поза Урядом та має розглядати проєкти допомоги Україні.

2. Конвенція рекомендує розповсюджувати газети УНСоюзу в Україні, спершу в Америці друкувати і висилати через авіялінії України в Київ, а із часом розробити програму, щоб друкувати ці газети в Україні. Є потреба і можливість продавати англомовний „Український Тижневик" вже тепер у готельних кіосках за валюту.

3. Конвенція доручає Екзекутивному Комітетові розглянути можливість поширити Пресове Бюро УНС в Києві до двох постійних кореспондентів, які будуть мати можливість роз'їжджати по Україні та інших територіях колишнього Совєтського Союзу і Східньої Европи.

4. Конвенція рекомендує, щоб у зв'язку із розвитком союзової діяльности в Канаді, відкрити пресове бюро в Торонто, щоб висвітлювати події в Канаді і таким чином популяризувати видання УНСоюзу.

5. Конвенція рекомендує, щоб Екзекутивний Комітет підтримував Національний Олімпійський Комітет України фінансово і морально. Також Конвенція рекомендує, щоб помогти товариству у Львові видати книжку про історію спорту в Україні, яким користувалися б діти шкільної системи України.

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ КІЛЬКОХ ДНІВ У непевному очікуванні Олівер Норт вкінці дістав так потрібну для нього у цьогорічних виборах підтримку від сенатора Роберта Дола, провідника республіканської меншости в Сенаті. Це потягнення зі сторони Б. Дола вказує на бажання партійної єдности перед зовнішнім світом, навіть тоді, коли багато чільних республіканців впродовж останніх місяців на чолі з колишнім президентом Роналдом Регеном критикували О. Норта. Все ж таки підтримка Р. Дола і даток 5,000 дол. на виборчу кампанію дуже поліпшили ситуацію кандидатури Р. Норта на сенатора з Вірджінії — місце, що його нині посідає демократ Чарлз Робб.

ВСІ ПРАВА НА ПРЕДМЕТИ з корабля „Титанік", який затонув разом з пасажирами у квітні 1912 року, приблизно 800 км. від острова Нюфаундленд, належать віднині розміщеній в Ню Йорку французько-американській компанії „Титанік, Інк." Федеральний суд Вірджінії підтвердив права компанії майже на 2,600 предметів уже взятих з корабля, що лежить на чотирикілометровій глибині, як і на ті предмети, які можуть бути знайдені в майбутньому. Суд відкинув претенсії англійської забезпеченевої компанії Стімшип енд індемніті ассосієйшен. Тим самим закінчено багаторічні суперечки які велися навколо корабля, знайденого в 1985 році. За словами голови компанії Джорджа Тулича, всі предмети досі знайдені на кораблі будуть передані до музею „Титаніка".

АЛЬМАНАХ '95

У 1995 році припадає 50-ліття закінчення Другої світової війни. Цій темі й буде в основному присвячений Альманах УНС '95. Просимо авторів надсилати матеріяли до 20-го серпня цього року. — Ред.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Діти і молодь — до таборів!

Закон природи такий, що кожна людина мусить працювати і мусить відпочивати. Літо — це пора року призначена на відпустки працюючих осіб, на вакації у школах усіх ступенів і родів. Завівся прегарний звичай, що літньою порою діти і молоді ідуть до таборів, де — під фаховим керівництвом — вони мають приємне з корисним. Відпочивають і набирають сил серед чудової природи та водночас вчаться дечого від дбайливо складеної програми, згідно із староримською правдою: „У здоровому тілі — здорова душа". Одним із найбільших осягів української громади в Америці було заснування тут організацій молоді — Пласт, Сума й Одум, які згодом створили літні табори у закуплених посілостях у Кетскільских горах, що пригадують українську Гуцульщину.

Річ не в ідеології, бо в основі вона в усіх тих організаціях молоді та сама чи дуже подібна — український патріотизм і, згідно з теорією Луки Мишуги — визнаванням у практиці двох батьківщин — України і цієї американської землі, яка прийняла українських іміґрантів, що стали жертвами воєн в Европі і наступу большевиків. Та й уклад в усіх названих організаціях молоді майже той сам. Найстарша організація молоді — Пласт, що її заснували в 1912 році Петро Франко, Іван Чмола та д-р Олександер Тисовський — педагоги і фахівці тіловиховання, — прославився гаслом „Бог і Україна".

Нічого замикати очі на недоліки нашого часу, які відбилися і на українських організаціях молоді в Америці та на підході до літніх таборів. Процес природної асиміляції такий могутній, що його можна сповільнювати, але неможливо перекреслити. У міських домівках названих організацій лунає українська мова, але як тільки ті молоді люди, юнаки і дівчата, опиняться на вулиці — переходять на мову англійську, бо нею легше орудувати і вони не знають української термінології різних ділянок науки. Очевидно, фізичний і духовий стан дітвори й молоді у величезній мірі залежить від батьків, від атмосфери, яка панує у батьківському домі. На превеликий жаль, не всі українські батьки стоять на висоті патріотичних виховників. Наше суспільство не могло відмежуватися на 100 відсотків від загальноамериканської атмосфери бизнесу й матеріялістичного підходу до всіх вартостей. Трохи є параделя з нашими земляками в Україні, які — бувало — українську мову вважали „мужицькою", а російську, „общепонятною — „панською". Воно вже минулося, але процес українізації українських людей в Україні ще не завершився. А втім, чудо появи незалежної держави України стало магічним застриком патріотизму і для української діяспори, зокрема й особливо для молоді, яка захопилася тим чудом. Нелад в Україні притишує те захоплення, але водночас така несподіванка, як золота медаля Оксани Баюл — 16-літньої мисткині на ковзанах — сповнила гордістю всю українську молодь в Америці.

Чуємо, що в останньому часі деякі українські батьки в ЗСА поставилися критично чи байдуже до молодечих таборів і не зголошують туди своїх дітей. Це недобре. Всякі модерністичні міркування не всилі заперечити вимоги, що її ставить само життя — потреба подихати свіжим гірським повітрям і перевести кілька тижнів в оточенні своїх ровесників, під опікою старших виховників. Деякий патріотизм притаманний таборуванню — нічого не шкодить молодим людям, а навпаки, гартує їх та наближує до природи.

Батьки дітей і молоді — зголошуйте своїх дітей до таборів, якщо це ще не запізно! Грошовий видаток, пов'язаний з тією ціллю, не стоїть у ніякій пропорції до користей для тіла і духа підростаючого молодого покоління, яке прийде нам на зміну. Остання зима в Америці була страхітлива. Заповідається прегарне літо. Не змарнуйте нагоди і дайте своїм дітям те, що найдорожче: здорове тіло і в ньому здорову душу.

Олександер Серафин

ПРОЦВІТАННЯ ЧИ ЗАНЕПАД БАНКІВ

Уже багато років, різні джерела передбачають кінець банківським закладам. В 1970 і 1980 роках, банки виплатили великі суми на хиткі позики спекулянтам нерухомістю і країнам у розвитку, що їх вони мусили частинно списати до затрат. Без уваги на це,— західні банки процвітають.

Відновлення американських банків є подиву гідне, зокрема їхні фінансові вислідн в 1992 і 1993 роках. Акції банків стали більше вартісними на біржі і число тих, які дійсно в клопоті впало на 25 відсотків. Експерти вважають, що американські банки тепер є найсильнішими в світі. Банки також стоять добре в більшості европейських країн, за виїмком французького державного банку, якому допомогли контрольні органи уряду. Японські ще далі обтяжені безнадійними боргами. Загально говорячи, банки тепер є фінансово здоровіші між у минулих роках і є надія на успішну майбутність. Проте, традиційні банкірські справи є в занепаді. Як можуть банки розвиватися, коли банкірські справи занепадають? Це наче парадокс.

Сприятливі умови в яких діяли нещодавно американські банки спричинив державний уряд. Він свідомо встановив низьковідсоткову ставку, яку платили банки за позичені гроші. Вони брали вищу ставку від федерального уряду за довготермінові бонди. Американські банки масово використовували цю ситуацію від 1991 року, тоді, коли їхні позики підприємствам знизилися. Державна фінансова політика сповнила своє завдання і вона тепер міняється з підвищенням відсоткової ставки, яку брати-ме державний банк від інших банків.

Банки також знизили число своїх працівників, збільшили продуктивність і підняли ставки за обслуговування. Їхні заробітки з торгівлі цінними паперами і чужою валютою також збільшилися. За даними експертів у 1981 році, прибутки з позик становили 76 відс., а в 1992 році, лише 58 відс.

Це загальна ситуація. Кожного року, одначе, сотні американських банків перестають існувати. Постає питання чи ця загальна ситуація тимчасова і що можна сподіватися у майбутньому?

У ЗСА давнє вороже наставлення до банків посилене Великою депресією, вплинуло на закони стосовно роботи банків, які точно встановляють їх діяльність і відокремлюють комерційні банківські справи від інвестиційних. Консеквентно, американські банки є в прямій конкуренції з промисловістю, яка займається цінними паперами, й іншими фінансовими інституціями, які не є банками, але які пропонують багато подібних обслуговувань.

Американські банки стараються звільнитися від деяких правних обмежень і уподібнитися більше до універсальних банків Західньої Европи. Хоча европейські банки мають цю волю ді, до якої стремлять американські, їх починають руйнувати нові фірми і нова технологія. Вони починають приймати деякі нові продукти і стратегії, створені в ЗСА. Це вказує, що навіть, коли американські банки осягнуть більше волі ді, їм далі грозитиме конкуренція не банків.

Здавалося б, що попит на банкові обслуги повинен значно збільшитися наслідком більш заможнішого суспільства. Банки, одначе, тратять бизнес в користь інших суперників. Традиційно, банки приймали вклади і позичали гроші. Багато американських вкладників вибирало свої ощадності в банках і купувало взаємні фонди протягом останніх 10 років. Цей напрям може сповільнитися з піднесенням відсоткової ставки на ощадності в банках. 28 відс. американських родин є тепер є власниками взаємних фондів. В 1980 році, вони становили лише 6 відс. Між 1980 і 1990 роками, число американських родин, які мали ощадності в банках зменшилося з 46 до 38 відсотків.

Не тільки ці, що щадять покидають банки, але також ці, що позичають переходять до інших фінансових інституцій, або використовують нові джерела капіталу.

У минулому, лише банки мали інформації про позичковця, тобто стосовно риску. Комп'ютери зробили ці інформації доступними для інших, — банки втратили монополь інформацій і з тим позичковців.

Уряд вимагає, щоб кожна ощадність в банку була гарантована до певної висоти і кожна позика була забезпечена резервами. Ці вимоги, як також виконування інших державних вимог, є коштовними. Цінні папери коштують лише половину цих затрат, крім цього, вони є більш ліквідні. Банки видів позик стало певними родами цінних паперів, якими можна торгувати на біржі.

Банки і подібні інституції, працювали в рамках статутів, які давали їм охорону перед конкуренцією. З еволюцією ринків і технології, вони можуть в короткому часі втратити свою частку ринку тому, що не можуть без дозволу пропонувати нові обслуговування, які дають конкуренти.

Усупереч появі взаємних фондів і інших продуктів, мільйони осіб ще далі бажають мати забезпечені ощадності державою. Забезпечення ощадностей працювало в ЗСА протягом 60 років в користь банків і надавало їм стабільності. Всякі спроби його скасувати не корисні для клієнтів.

Банки виконують головну ролю в економіці країни і до них потрібно ставитися інакше, ніж до звичайних комерційних підприємств. Вони ще далі є ключовими інституціями в мобілізації капіталу. І хоча цю ролю частинно витіснили в заможних країнах нові інституції, вони ще далі у багатьох країнах є позикодавцями в потребі.

Тому, що банки тепер сповняють дуже важливу ролю в економіці країни, це не означає, що вони назавжди такими залишаться, хоча так може статися.

Привілей банків поширюється технологією і дереґуляціями. Вони також винаходять нові продукти. Хоча банки втратили свій

(Закінчення на стор. 3)

Роман Кухар

Чи й коли появиться „Словник українських співаків" І. Лисенка?

Це залежатиме значною мірою від наших любителів української музики на поселеннях. З'ясуємо, чому воно так? Іван Лисенко, абсольвент Народної Консерваторії в Україні, він же й учасник оперних театрів, дослідник співочого мистецтва в музичних архівах, автор біографій видатних вокалістів і статтей на музичні теми, вже 23 роки даремне намагається видати свій монументальний словник — книгу з-понад 1,200 біографічними довідками про українських співаків, від найдавніших часів, починаючи з життя невідомого ближче Стефана з Києва в XI столітті, й аж до представників вокального звання наших днів.

Спершу, ще в 1971 році, Видавництво „Музична Україна" в Києві, вражене розміром і багатством оригінальної праці І. Лисенка, прийняло словник до друку й запросило його автора на співробітника цього видання.

Познайомившися з Лисенковим музично-біографічним твором, комісари від совєтської культури, звичайно, знайшли в ньому „націоналістичні ухили", вимагаючи від автора переробити працю в тому напрямку, аби з неї склався словник співаків народів СССР. Справа видання затяглася до 1976 року, коли нарешті запало рішення все ж таки, з деякими змінами, видати словник у його первісному задумі. До позитивного висновку причинились головно керівник Оперного театру в Києві, як парторг А. Мокренко, ректор Київської консерваторії М. Кондратюк та рецензії відомої співачки Марини Єгоричевої й дослідника історії давньої музики з Інституту Мистецтвознавства Мстислава Юрченка. Проте й їхній вплив не допоміг здійснітис поступленню до друку даного видання.

На доручення ЦК з Москви приїхав до київського видавництва наглядач над культурними проявами в Україні перевірити працю Лисенка й видати щодо неї офіційний осуд. Як і можна було передбачити, ортодоксальний „Спец" з Москви висловився негативно про неї — „Що це за словник, у якому нема російських співаків?" — запав його осуд і перешиїв долю словника. Отак справа видання черговий раз провалилась.

Щойно з постанням незалежної від Москви державності України поновились заходи видати словник Івана Лисенка. В минулому році вирішило Міністерство Культури профінансувати низку замітніших, готових до друку, видань, куди включено й „Лисенковий словниковий унікат", як його окреслює в „Голосі України" у своєму репортажі на цю тему Людмила Микитюк („Серце видавця схильне до зради — серце автора схильне до знеBіри", „Голос України", ч. 85, 7-го травня 1994 року). Вона і вважає І. Лисенка „єдиною в Україні людиною, яка прочитала всі доступні й недоступні рецензії" на представників української вокальної музики й усі публікації потрібні для його праці.

На жаль, добрі наміри Міністерства Культури звела нанівець сучасна економічна криза, що привела до загального застою видавничої діяльности в Україні. Пропали там вигляди й на видання „Словника українських співаків" — жертовного висліду мозольної 23-річної праці Лисенка. Яка велика шкода була б для нашої культури, якщо б цей унікальний твір запропастився у архівах видавництва! Адже відомо, що українські співаки були й між першими носіями національних вартостей в батьківщині й за її кордонами. І не лиш наші професійні співаки світової слави, як Соломія Крушельницька, Олександер Минишуга, Модест Менцінський, Іван Козловський та інші, менш відомі світові з вини „залізної заслони", як Донець, Паторжинський, Литвиненко-Вольгемут, Петрусенко, Кипоренко-Доманський і інші, але й люди інших головних професій, які залюбки співали, виявляючи не абиякий хист у цьому мистецтві — співав же поет Шевченко, філософ Сковорода, композитори Березовський, Бортнянський, Ведель, видатним співаком був і творець „Запорожця за Дунаєм", Семен Гулак-Артемовський. Хто з українців не співучий? Співали ж якісно й духовники й наші мистці — Михайло Островерха й Михайло Мороз. Спів бо — найглибший вираз української душі.

Усім видатнішим носіям рідного співочого мистецтва піднесіть тост Іван Лисенко у своєму рідкісному словниковому пам'ятнику. Хто ж тоді спроможен вийти йому назустріч, коли батьківщина не має засобів для його появи.

З деклараціями на цю ціль прохання звертатись на адресу: 252151 Україна, м. Київ-151, вул. Вінницька, 8, кв. 36, І. М. Лисенко.

Х.В—Ф.

СПРОБИ ПОВЕРНУТИ МИНУЛЕ

П'ять років добігає від розвалу берлінського муру та постання незалежних держав на території колишнього СССР і його союзників у Східній Европі. Відразу після згаданих подій у дипломатичних колах говорилося про те, що країни Східньої Европи до кількох років стануть членами Европейської спільноти, а звичайні громадяни надіялися на скоре розбагатіння та свобідне життя в добробуті. Не так сталося, як гадалося. Сподівання не сповнилися, навпаки прийшли перші розчарування капіталізмом.

Такий вступ до своєї статті „Вітай з поверненням, Леніне" у щоденнику „Ню Йорк Таймс" з вівтірка, 31-го травня дала їхня кореспондентка Джейн Перлез із Будапешту. Продовжуючи свою статтю, авторка стверджує, що на місце нових провідників у нових незалежних державах почали повертатися перевишколені старі керівники у новому одінні.

До двох років Литва повернула до влади колишніх комуністів, наступною була Польща в 1993 році. У недавніх виборах в Україні велику кількість колишніх комуністів переобрано до Верховної Ради України, а недавно у неділю, 29-го травня, Мадярщина передала свій парламент в руки комуністів. Ця сама Мадярщина, яка в 1956 році кинула виклик совєтській владі, а вже у 1980 роках зжилася з м'якшою формою комунізму про котрий багато думало, що стане він стежиною до повної ринкової системи.

Досі тільки Чеська республіка під проводом прем'єр-міністра Вацлава Клявса прославляє капіталізм, але в той самий час дає великі субсидії хворій індустрії, щоб запобігти безробіттю. Немає сумніву в тому, щоб колишні комуністи змогли повернути назад вказівку годинника, не видно цього ні в одній із згаданих країн, бо хоча люди у Східній Европі мріють про економічне забезпечення комунізму, то ніхто з них не тужить за іншими аспектами комуністичного „раю".

Повертаючись до особи нового керівника Мадярщини Ґюлі Горна, колишнього комуністичного міністра закордонних справ, авторка підкреслює, що він втішається доброю репутацією серед закордонних капіталовкладників — людино, яка далі серйозно ставиться до ринкової економіки. Багато пам'ятає його, як того, який у вересні у 1989 року дозволив східнім німцям переходити через Мадярщину до Австрії, що приспішило розвал берлінського муру. Одначе, молодші члени Соціялістичної партії не надто довіряють прем'єр-міністрові, який служив у допоміжній поліції в 1956 році для придушення повстання.

Усе ж таки поворот цього колишнього комуніста до влади у Мадярщині є нічим іншим, як розчаруванням першою рундою намагань реформацій. Крім того наочний зріст нової верстви багатих громадян, які їздять в дорогих автах, відвідують дорогі ресторани та мають прямі контакти з колишніми комуністичними урядами, пов'язується виключно з корупцією та хабарництвом.

На думку авторки, новообрані соціялістичні чи комуністичні уряди вищезгаданих країн свідомі того, що „є велика прогалина між тим, що виборці хочуть, а між гим, на що дійсність дозволяє". Одначе, легких розв'язок для цих проблем немає „бо як можна протиринковий і протиприватизаційний сантимент вкласти у життєву дійсність сьогодення"?

Георгій Якубчук,
Мелітопіль, Україна

НА СОБАЧОМУ ХУТОРІ

I

Уперше ми з братом Самійлом потрапили на безіменний хутір, що знаходився між кількома селами, наприкінці літа 1928 року.

Панувала спека й тиша довкола. Посеред неба наче зупинилось сонце й довкола немилосердно все палило. Ми стояли на горбі і дивилися, наче з висоти пташиного льоту, вниз. Там, на дні яруги, блищав чималий ставок, а навколо нього розміщалися десятків два добротних селянських дворів. Хати, клуні були під солом'яними й очеретяними дахами й ніби потопали в густих садках. На греблі з рудої глини, зеленіли молоді верби, які вказували на невеликий вік ставка.

Ми спустилися вниз до хутора.

З першого двору назустріч нам вискочила невеличка сучка й привіталася до нас голосним дзявкотінням. Старший брат тримав на плечі обв'язаного лозяного кошика з двома курочками й породистим півнем. В руках у нас були непогані киї. В основному ми ходили за батьковим наказом до куманівського садівника за породистими курми, для розплоду. Тепер вертали додому. У відповідь на дзвінке гавкання сучки, з сусідніх дворів вискочило кілька різномантних псів й оточили нас колом. Вони підступали до нас з відкритими зубастими пащами, на довжину палиці, ніби знали розміри нашої зброї. Підняли такий лемент, що хоч вуха затуляй та якнайшвидше тікай з хутора. На лихо собі й нам півень вискочив з кошика й із зв'язаними лапами пострибав уздовж вулиці. Самійло, відмахуючись від насідаючих псів, кинувся наздоганяти втікача. Я тоді прийняв основний удар собачої зграї на себе. Через якусь хвилину брат таки спіймав півня й позвав його знову до кошика..

Він, підвищивши голос, наказав: „Пошвидше звідсіль, давай на греблю!" Далі ми, відмахуючись палицями від насідаючих псів, повільно наближались до греблі. Враз, наче виросла з-під землі, з'явилася невисока ще молода жінка на розі крайньої садиби. Вона мовчки, з веселою посмішкою глянула на нас й зграю насідаючих псів. „Тітко, поприв'язуйте своїх собак! Наплодили їх!" — ще з докором, не то з проханням звернувся брат до жінки. Жінка у відповідь повернулася й мовчки пішла до хати. Аж до протилежного кінця греблі нас проводжали п'ятірко завзятих, розлючених псів. Коли ж ми залишилися самі з представниками курячої родини, брат зауважив: „Не безіменний, а собачий хутір". Либонь по півдесятка псів у кожному дворі? — додав досить барвистий вираз.

Проминуло п'ять років з того часу, коли я з братом Самійлом витримали як на фронті навальний наступ чималої собачої зграї на безіменному хуторі. Скільки за цей трапилося змін — не описати! Я не розповістя.

З настанням 30-их років на нашу славну Україну насунула грізна, чорна хмара сталінського голодомору 1932—33 років. На той час Самійло служив в Червоній армії й охороняв кордон СССР з Фінляндією. Восени брат повинен був прибути додому, а мені настав час йти до війська. Сьогодні я повертався до рідного села й сам не знав, що мене чекає в батьківській оселі й що відповісти на лист Самійла з далекого краю.

Страхітливі дні почалися ще з осені 1931 року. Згадав, як темної, хоч очі виколи, листопадової ночі, вивозили з села на висилку першу групу селян у далекі холодні краї.

Вивезли тоді родини петлюрівців, біляків, колишніх чиновників, поліцаїв ще дореволюційних часів. На світанку суботнього дня в дворі наших сусідів пролунав розпачливий зойк тітки Ярини: „Господи, та куди ж ви нас везете? Краще нас побийте на місці"!

— „Садісь і не орі" — пролунав у відповідь бас і дрвяний ляпас розрізав морозну тишу. Потім я з радістю дізнався, що сусідська донька Марія, майже моя ровесниця, гостювала у своєї тітки в місті, а тому не потрапила на висилку. Чорнява, кароока, струнка, як тополя, дівчина мала славу першої красуні на всю вулицю. На дозріваючу красуню задивлялись не лише парубки, а й молоді одружені чоловіки. Незабаром дівчина повернулася з міста й стала проживати самостійно в батьковій хаті-пустці.

Худобу, збіжжя, одяг та взуття забрали власті, а залишки, які мали якунебудь цінність, порозтягали — єдиноокрові брати і сестри. Бідне дівча якось перебивалося з дня на день, хоч їй потайки допомагала тітка з міста та батькові брати з села. В дворі Марії з'явився кілька курочок з гарним півнем на чолі. Марія жила замкнено — не водила компанії, ще жодного разу не була на вечорницях, хоч і стала на порі, а вечорниці тоді були в моді. Від хлопців вона тікала наче чорт від ладану. Та прийшов 1932 рік. Недоїдання та мор почався ще з жнив. На селі не було перепочинку від зборів. Одні закінчувалися, другі розпочиналися. Вештали до хрипоти, обіцяли золоті гори та земне райське життя, запевняли в перевагах колективного господарювання, записувалися в союзи, колгоспи. Запишешся в колгосп — підеш додому, а інакше сидітимеш до ранку в закуреній душній залі.

Тоді і в нас забрали збіжжя на горищі. Не минули ніяких схованок. Було заховано кілька шматків сала в димарі... А там його знайшли й забрали. По селі ходила група активістів із залізними палицями, з гачками на кінцях, передовбували всі двори, городи і долівки в хатах. Витягали з печей горщики з зерном. Після таких ретельних пошуків тайники могли лише залишитися не розкритими десь у полі. На рясні сльози, що котились зливою з очей нашої змарнілої матінки, представник з району заявив: „Виконаємо план по заготівлі, держава нас не забуде й нагодує!". Час плив наче вода в струмку, що ніколи не знає спокою. Швидко зникали буряки, дрібна картопля, квасоля — те, що нам лишилося.

Закінчення буде.

Нова вимінна програма

Фундація родини Чопівських заініціювала і зорганізувала вимінну програму між „The Chopivsky Fellowship" в Національній катедральній школі для дівчат у Вашінгтоні і трьома школами в Україні.

Ця обмінна програма буде великим поштовхом для розвитку культурних зв'язків між студентами середніх шкіл „The Chopivsky Fellowship" уфундує такі можливості для учителів і студентів:

1) Кожного року два студенти Національної катедральної школи передостаннього року навчання дістануть стипендію, щоб поїхати в Україну на пропонований проєкт вивчити один аспект українського життя або культури протягом одного місяця.

Студенти будуть вибрані через конкурс, який спричинить докладний перегляд пропозицій для специфічного проєкту студій. Пропозиція має бути в ділянці мистецтва, танців, драми, географії, історії, мови, політики, релігії, точних наук, які студент бажає дослідити на Україні.

Метою цієї програми є ознайомити стипендіята з Україною і життям в цій країні. Після повернення стипендіяти мають представити студентам і викладачам програму вислідів їхнього проєкту, який може бути спрямований до кожного аспекту українського життя, а також доповідь до менших груп у школі.

2) Студент з України буде запрошений провести семестр як студент Національної катедральної школи. Критерії для вибору цього студента є установлені спільною консультацією адміністрації Національної катедральної школи.

3) Три вчителі з України приїдуть до Вашінгтону на 3 тижні і проведуть час з вчителями Національної катедральної школи, будуть присутні на різних заняттях в Національній катедральній школі, а також познайомляться з учителями інших вашінгтонських приватних і публічних шкіл.

4) Три члени Національної катедральної школи будуть брати участь в 2—3-тижневій програмі, вони проведуть час в Україні з українськими учителями, відвідають різні школи.

Три українські школи, які будуть брати участь в цьогорічній програмі є: середня школа ч. 41 в Києві, середня школа в селі Студеники, Переяслав-Хмельницький, середня школа ч. 19 в Житомирі.

Перша група з Національної катедральної школи виїхала до Києва в кінці травня, друга група виїде в середині червня.

Українські вчителі і студент приїдуть до ЗСА у вересні ц.р. Всі витрати, зв'язані з цією програмою, будуть покриті Фундацією родини Чопівських.

За дальшими інформаціями слід звертатися до Ліди Фещенко-Чопівської у Вашінгтоні на число телефону (202) 955-3990, факс (202) 955-3996, або до Надії Бояновської на число 225-75-37 у Києві.

Ліда Фещенко-Чопівська

Процвітання...

(Закінчення зі стор. 2)

монополь, певний рід банківської справи, правдоподібно, існуватиме в майбутньому. Багато індивідуальних банків зникне. В половині 1940 років, банки контролювали більше половини промисловости фінансового обслуговування. Тепер, їхня частка є біля четвертини і постійно меншає. На підставі аналізи банків журналом „Економіст", немає сумніву, що банкові установи переживуть, однак, у дуже зміненому вигляді.

Народне мистецтво Борщева на виставці в Українському Музеї

Жіночий одяг зі села Пилипче Борщівського району Тернопільської области; 1900-ті роки. (Випозичила Стефанія Гніздовська).

У неділю, 19-го червня ц. р. в Українському Музеї відбудеться відкриття виставки зразків народного мистецтва Борщівщини, одного з відомих районів України.

Ця виставка під назвою „Борщів — народне мистецтво, побут і звичаї" дасть можливість ознайомитися із народними обрядами і традиціями, і оцінити унікальні особливості народного мистецтва цього району, про які подано також у двомовному каталозі.

Народне мистецтво Борщівського району надзвичайно різнобарвне, розкішне, унікальне, особливо у текстилях і в орнаментиці вишивки. Перевага чорного кольору, поєднання різноманітних технік і орнаментальних взорів у вишикарстві надає борщівському народному мистецтву самобутности, відрізняє його серед інших стилів народного мистецтва України.

Виставка представить повні народні строї, вишивані сорочки, тканини та писанки. Експонуватиметься багато речей із музейної колекції, між ними — велике число експонатів, подарованих музеєві Гарасимом Маковським, який народився та виріс в селі Гермаківка на Борщівщині. Г. Маковський зробив також для виставки мініятюрний модель борщівський хати і декілька зразків ткацького приладдя.

Багатство і красу народної творчости цього району побачимо і в його писанках. Деякі писанки, які експонуватимуться на виставці, взяті з колекції Музею, а більшість створені Тетяною Осадцою на основі проведених нею досліджень традицій борщівського писанкарства.

Борщівський район є частиною Золотого Поділля. Тут різноманітний краєвид з глибокими долинами і ярами та численними річками. Клімат є одним з найкращих на Україні. Борщівські села надзвичайно мальовничі і найчастіше розташовані в басейнах рік або на їх берегах.

Населення борщівщини змогло зберегти свої давні народні традиції до першої половини двадцятого століття. Люди займалися сільським господарством, рільництвом, садівництвом, тваринництвом, бджільництвом. Народний побут відображав сільськогосподарський характер праці, а життя населення підпорядковувалося календарно-релігійним та календарно-аграрним традиціям.

Мета виставки — познайомити відвідувачів з народним мистецтвом населення Борщівщини і дати можливість зрозуміти важливість збереження цієї неоціненної спадщини одного із прекрасних районів України.

Куратором виставки є Любов Волинець, яка є також автором статті про народне мистецтво і традиції Борщівщини в каталозі, підготовленому до виставки. Стаття будується на її дослідах і розмовах з людьми, що народилися і жили на Борщівщині та поділилися з Л. Волинець своїми спогадами. У каталозі буде багато кольорових і чорно-білих, а також старих фотографій борщів'ян у народному вбранні. Каталог можна буде купити у музейній крамниці.

Музей відкритий від середи до неділі (включно), від 1-ої до 5-ої год.по полудні.

Н. Н.

ПРИВІТИ, РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ 33-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 1)

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ

Згідно з постановами статуту УНС, Екзекутива покликала Фінансову комісію в складі: **Микола Андрухів** (471), **Іван Ґавалюх** (377), **Микола Дяківський** (161), **д-р Олександер Серафин** (175) і **д-р Іван Ссрант** (86).

Статутовим завданням комісії було:

1. Порівняти прибутки і видатки за 1993 рік з бюджетом, затвердженим річними нарадами в 1993 році, і приготовити бюджет на 1994;

2. Приготовити пропозицію висоти денної дієти делегатів для затвердження Конвенцією;

3. Приготовити пропозицію висоти платень Головного Екзекутивного Комітету на 1994—95 рік;

4. Приготовити пропозицію дотацій церковним, громадським і науковим організаціям на 1994—95 рік і конвенційних делегатів на Фонд Відродження України — УНС;

5. Переглянути фінанси „Свободи", „Українського Тижневика" і „Веселки" та запропонувати рекомендації щодо цих видань.

П'ять членів Фінансової комісії поділилися функціями так:

Іван Ґавалюх — голова, д-р Олександер Серафин — секретар, Микола Андрухів, Микола Дяківський і **д-р Іван Ссрант — члени.**

Для улегшення устійнення певних рішень члени комісії засягли опіній поодиноких делеґатів і членів Екзекутиви. Базуючись на збірних фактах, аналізі фінансових звітів та інших матеріялах, комісія спрецизувала певні пропозиції та рекомендації до затвердження 33-ої Конвенції:

1. Бюджет УНСоюзу на 1994 рік: Фінансова комісія разом із головним касиром перейшла та проаналізувала прибутки та витрати за 1993 рік, як також усі пропозиції запропонованого бюджету і поробила устійнені зміни. Комісія вважає, що пропоновані цифри є реальними і рекомендує Конвенції прийняти цей бюджет;

Схвалений на 1994 рік бюджет УНСоюзу передбачає 16,264,000 дол. приходів, 11.850,103 дол. розходів та сальдо прибутку 4,412,897 дол.

2. Висота дієти: Фінансова комісія пропонує Конвенції піднести дієту делегатів та інших учасників Конвенції із 150 дол., до 160 дол.

3. Платня Екзекутивного Комітету: Фінансова комісія рекомендує Конвенції продовжити теперішні платні, без змін, на один рік. Також пропонує, щоби платня нових членів Екзекутиви виносила 85% платні вибуваючого члена. Новий член повинен одержати 5% підвишку кожного року, протягом трьох років на його пості.

4. Дотації науковим, церковним і громадським організаціям і на Фонд Відродження України: Фінансова комісія рекомендує Конвенції затвердити дотації на 1994 рік в сумі 50,000 дол. Також пропонує, щоби кожний конвенційний делегат пожертвував 25 дол. на Фонд Відродження України, які відтягнеться від їх дієти. Фінансова Комісія закликає членство УНС повертати свої дивіденди або робити окремі вкладки на Фонд Відродження України — УНС згідно з рішенням 32-ої Конвенції.

5. Фінанси публікацій УНСоюзу: УНСоюз завжди фінансово піддержував свої публікації. Одначе розбіжність між прибутками і видатками значно збільшилася протягом останніх років. Щоби виправити цей недобір, Фінансова комісія розглянула кілька пропозицій. Беручи під увагу сентимент делегатів Конвенції, виявлений протягом перших чотирьох днів нарад, Комісія пропонує залишити „Свободу" як щоденник і інші видання УНСоюзу так, як дотепер, але піднести передплати нечленів до 100%, а членів до 75% коштів, починаючи від 1-го липня 1996 року. Майбутні зміни в коштах повинні віддзеркалюватися у передплатах читачів у цьому самому відсотковому відношенні.

Щоби осягнути цю мету, пропонуємо піднести передплати від 1-го липня 1994 року за „Свободу" для членів до 30 дол. річно, а для нечленів 55 дол.; „Українського Тижневика" до 20 дол. для членів і 30 дол. для нечленів; „Веселку" до 7 дол. для членів і 10 дол. для нечленів. Рік пізніше, тобто 1-го липня 1995 року передплата „Свободи" для членів 45 дол. річно, а нечленів 70 дол.; „Українського Тижневика" на 30 дол. для членів і 40 дол. для нечленів. Передплата „Веселки" піднесеться на 2 доляри для членів і нечленів річно. Першого липня 1996 року передплата „Свободи" виноситиме для членів 65 дол. річно і 85 дол. для нечленів. Передплата „Українського Тижневика" піднесеться на 35 дол. для членів і 50 дол. для нечленів. Передплата „Веселки" піднесеться на два дол. для членів і нечленів.

КОМІСІЯ ПРОСЬБ

Комісію просьб покликано в такому складі: **Марія Кульчицька** — голова, **Василь Євтушенко** — секретар україномовний, **Естел Волошин** — англомовний секретар, **Мирон Сірий** та **Лев Боднар** — члени. Комісія переглянула цілий ряд прохань та вирішила призначити 50,000 дол. на харитативні, наукові та громадські цілі. Понад 50 організацій одержали дотації від 200 до 10,000 дол.

КОМІСІЯ СЕКРЕТАРСЬКИХ СПРАВ

Комісія Секретарських Справ, обрана на 33-ій Конвенції Українського Народного Союзу в Піттсбурзі 6-го травня 1994 року, працювала у складі: **Роман Б. Припхан** (399) голова, **Оксана Бережницька** (127) — заступниця голови, **Роман Куропась** (20) — україномовний секретар, **Йосип Чабан** (242) — англомовний секретар, **Ярослава Зорич** (432) та **Леон Гардінг** (206) — члени.

Комісія ствердила зменшення членства УНСоюзу. Професійні організатори не виправдали своїх завдань. Базою Українського Народного Союзу є секретарі. Їхня праця вимагає підвищеної нагороди. На жаль ухвали попередньої 32-ої Конвенції УНС у тій справі чомусь не увійшли в життя. Тому Комісія Секретарських Справ у порозумінні із Екзекутивою УНС пропонує 33-ій Конвенції слідуючі резолюції і рекомендації до потвердження.

Комісія Секретарських Справ вирішила підвищити винагороди для організаторів та секретарів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Продовжити важність АДД — акцидентової поліси до 70-го року життя та по можливості збільшити її до 10,000 дол. Це зупинило б відхід від Союзу багатьох наших членів.

2. Члени, які закінчили 79-ий рік життя та мають життєве забезпечення, одержують тепер дивіденди у висоті своїх вкладок. Пропонуємо цей вік знизити до 78-го року життя члена. Член мусить належати до УНСоюзу 20 років.

3. Відбувати щороку секретарські курси у ЗСА і Канаді і приєднувати на курси кандидатів на секретарів із молодшого покоління. По змозі такі курси відбувати в округах.

4. Оплату за „Свободу" для членів—жінок УНСоюзу включити до їхніх вкладок.

5. Частину грошей УНСоюз повинен льокувати в українських кредитівках, ідучи за гаслом: „свій до свого".

6. Висилати три місяці даром „Свободу", „Український Тижневик" та „Веселку" на вказані секретарем адреси, щоби в той спосіб заохотити даних людей стати членами УНСоюзу.

7. Видавати квартально „Інформативний Бюлетень" про грамоти УНСоюзу, їх продаж та евентуальні зміни та пересилати на руки секретарів.

8. Видрукувати малі і великі конверти та листовий папір із емблемою УНСоюзу для ужитку відділів.

9. Виготовити для секретарів нові книги членів (binders) для легшого користування.

10. Відзначити 25 років праці секретарів УНСоюзу пам'ятковими годинниками.

11. Випрацювати нові форми аплікацій для забезпеченевих грамот, нові форми заяв смерти та інші друки.

12. Більше розголосу про УНС в американських і канадійських радіо і телепрограмах.

Відбулася конференція ЦУКА

Під час з'їзду кооператорів (зліва): П. Микуляк, Д. Григорчук, С. Тимяк і М. Бабюк.

У днях 20—22-го травня ц.р. в Піттсбурґу, Па. відбулася конференція і Загальні збори Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) з участю 60 кооператорів.

Централя Українських Кооператив Америки об'єднує 25 кооператив з членством 65,000 і спільним капіталом в 1 біл. дол.

Головну доповідь п.з. „Шлях в майбутнє" виголосив Богдан Плешкевич. Це свого роду стратегічний плян, побудований на фактах минулого, який передбачує застосування електронічного центру для всіх кооператив, церков та українських організацій і установ.

Мирон Бабюк, голова Ради директорів, та Дмитро Григорчук, президент ЦУКА, звітували про діяльність централі. Богдан Ватраль, голова Комітету відродження кооператив в Україні, звітував про працю і успіхи в Україні. Американський Уряд призначив 300,000 дол. на розвиток кооперативного руху в Україні.

Під час з'їзду відбувся бенкет з нагоди 20-річчя Української Кредитової Спілки „Самопоміч" західньої Пенсильванії, яка обслуговує українців і русинів. Архиєрейське благословення і слово під час бенкету виголосив Владика Юліян Вороновський, ординарія Самбора і Дрогобича в Україні. Управа Кредитівки Піттсбурґу і голова Дирекції Сидір М. Тимяк були відзначені нагородами ЦУКА за корисну працю для громади. Від кооператорів Канади з'їзд і конференцію привітав Петро Микуляк, голова Крайової Ради Кредитівок Канади. Хор „Збереження української культури" під керівництвом Одарки Васло і тріо „Бандуристки" доповнили програму бенкету.

Багато учасників конференції відвідали нововідкритий музей славного американського мистця Енді Варгола, русинського походження, греко-католика Андрія Вархоли.

Володимир Пилишенко

ЮВІЛЕЙНА ВЕЧЕРЯ В 20-РІЧЧЯ ФЕСТИВАЛЮ

Іст Гановер, Н.Дж. — Комітет Українського фестивалю — 1994 в Ґарден Стейт Артс Центрі запрошує на ювілейну вечерю з нагоди 20-річчя фестивалю, на якій будуть присутні учасники фестивального концерту. Вечеря відбудеться у суботу, 18-го червня, в готелі Рамада, дорога 10 в Іст Гановер. О год. 8:30 вечора — коктейл, о год. 9-ій — вечеря. Квиток на вечерю — 35 дол., що включає оплату за забаву. За інформаціями слід звертатися до Дарії Твардовської (908) 688-8323.

Ділимося сумною вісткою, що
в суботу 4-го червня 1994 р. по тяжкій
та довгій недузі на 66-му році життя
упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.
проф. д-р
ВОЛОДИМИР НАГІРНИЙ

Залишив у глибокому смутку:
дружину — НАДІЮ
дочку — ТАЇСУ РАК з мужем АНДРІЄМ і донечкою АЛЕКСАНДРОЮ
сина — ДАНИЛА з дружиною ВІНДІ
тещу — ТЕОДОРУ ЗАРИЦЬКУ
шваґра — СТЕПАНА БОРИСЕВИЧА з дружиною ОРИСЕЮ і сином СТЕПАНОМ
сватів — ВОЛОДИМИРА РАКА з дружиною АННОЮ
та близьку і дальшу родину в ЗСА й Україні

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — Шемрок СК — 2:0

Ню Йорк, 22-го травня. Були це останні змагання сезону за чемпіонат II дивізії Космополітальної Ліги, що їх I дружина УСК виграла воковером 2:0 після того, як ірляндські футболісти не з'явилися на змагання. Здобувши дві точки, I дружина УСК остаточно закінчила свій футбольний сезон між 15-ти клюбами II дивізії на п'ятому місці.

Резерва УСК, завдяки здобутим двом точкам з резервою Шемрок, здобула звання першуна у своїй дивізії.

УСК Ню Йорк — „Банятул" СК „Б" — 4:2

УСК Ню Йорк — „Метрос" СК — 3:1

УСК Ню Йорк — „Сербія" Н. Й. — 1:2

В суботу і неділю, 28-29-го травня ц.р., перша дружина УСК взяла участь у традиційному річному турнірі „Банатул Спрінг — 1994", в якому здобула третє місце. В перших змаганнях цього турніру наші футболісти перемогли другу дружину господарів „Банатул - Б" вислідом 4:2. Переможні голі для УСК здобули Розафіо (2), Дунов і Гупало. В черговій зустрічі УСК переміг німецько-мадярський „Метрос" вислідом 3:1. Ґолі для нашої дружини в цих змаганнях здобули Розафіо, Гарвей і Божевич. У півфіналі турніру УСК зазнав поразки з місцевим клюбом „Сербія" 1:2. В останніх змаганнях турніру за третє місце УСК переміг дружину сербів з Чикаго вислідом 2:1. Переможні голі для нашої дружини здобули Ясіне і Гарвей. Крім трофею за третє місце, трофей найкращого змагуна турніру здобув футболіст УСК Тазі Ясіне.

Юнацькі футбольні дружини „Ч. Січі" — учасники великих турнірів

Протягом трьох днів, 28—30 травня ц.р., в Мейплвуді і Вестфілфі відбулися великі футбольні турніри, в яких взяло участь понад 100 юнацьких дружин з кількох стейтів східньої Америки, в тому числі дві юнацькі дружини „Ч. Січі", які репрезентували українців, під назвою „Юкренієн Січ". Молодші юнаки „Ч. Січі" змагалися в турнірі „Кугарс", ігри якого проходили на кількох площах в місті Мейплвуд. Протягом двох днів юні „січовики" відбули чотири змагання і всі закінчили ремісовими вислідами: „Ч. Січ" — Кларк СК — 0:0; „Ч. Січ" — Кугарс СК — 1:1; „Ч. Січ" — Юніон СК — 1:1; „Ч. Січ" — Карні СК — 1:1.

Три дружини в показнику табелі ігор здобули по чотири точки, в тому числі і наша дружина, однак маючи гірший показник у відношенні голів, наші юнаки не ввійшли до фінальних зустрічей.

Склад дружини: Р. Бавер, М. Гатавей, Р. Головінський, С. Колодій, В. Нівес, Д. Олесницький, А. Панас, М. Раковський, Г. Савриш, Д. Фрейзер, Керол-Вакалюк, Д. Сенфорд. Провідники Анна і Степан Панаси. Тренер Ігор Чупенко. Старша дружина юнаків 18 років і нижче змагалася у престижевому турнірі „Вестфілд Інветейшенел" на площах у Вестфілді.

Як і молодші юнаки, наші старші футболісти були близькі до мети щодо входу до фінальних ігор, але сильні конкуренти випередили їх єдиною точкою і вони остаточно зайняли п'яте місце турніру. Висліди змагань старших юнаків: „Ч. Січ" — ССЦ СК — 1:4; „Ч. Січ" — „Медісон" СК — 3:2; „Ч. Січ" — „Шор Лейсі" СК — 4:3; „Ч. Січ" — Н. Плейнфілд — 5:2.

Цими трьома перемогами і головно гарною технічною грою „січовики" здобули собі симпатії глядачів і піднесли престиж на терені Північного Ню Джерзі.

Склад дружини: Х. Бриско, Мандзій, Д. Колодій, С. Дельман, М. Лянге-Вацлавський, М. Малічишин, Н. Нівес, Р. Вислоцький, С. Равриш, М. Макена, М. Льопез, М. Магер, Ф. Пулій. Провідник Олег Колодій, тренер Ігор Чупенко.

(от)

Вісті УСЦАК
Офіційний обіжник шахової ланки УСЦАК

Чемпіонат УСЦАК з шахів за 1994 рік відбудеться в суботу, 2-го липня. Місце: в залі Спортової Школи „Ч. Січі" на оселі УБС „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й., тел. (914) 856-1323. Замовляючи нічліг, прошу згадати, що берете участь в ювілеї УСВТ „Чорноморська Січ". Господар: УСВТ „Чорноморська Січ" Нюарк, Н. Дж., в рамках спортових імпрез для відзначення 70-річного ювілею. Система ігор: 6 рунд (більше при великій кількості учасників(швайцарською системою, кожний грає 6 партій, ніхто не відпадає). Часова контроля „активних шахів", по 30 хвилин для кожного грача на цілу партію, тобто, кожна партія триватиме не більше як одну годину і турнір закінчимо за один день. Початок: год. 12 полудня, в суботу 2-го липня. Вписове: 25 долярів. Нагороди: перше місце — 200 дол. і перехідна чаша „Ч. Січі", присвячена св. п. інж. Льва Блонаровича. Дальші нагороди залежатимуть від кількости учасників. Для юньйора нижче 18 років — 100 дол. Учасників просимо привезти шахи та шахові годинники.

Адреса: Orest Popovych, 53 Estelle La., Howell, N.J. 07731.

Д-р Орест Попович,
ланковий шахів УСЦАК

Лист до управи УСЦАК

До Заряду Фонду Відродження Спорту в Україні!

Управа УСЦАК зверталася до приятелів спорту в Україні, де згадувала по потреби допомоги репрезентації України на наступну Олімпіяду (в Атланті), де ці потреби будуть великі.

Радіємо нашими теперішніми медалістами Оксаною і Віктором, які здобули золоті медалі. Цілий світ почув про Україну, бачили на телевізії, коли згадували про Оксану Баюл як „найбільшу амбасадорку" у світі для України... Подивляли, цінили її віру в Бога, вона не встидалася прилюдно хреститися... Плакала з радости і самітности (не має рідних).

Ідуть наші медалісти у світ з українським прапором, який тримають високо... Тому ми мусимо помагати молитвами і трошки „грошенятами"... Щоб це не були тільки слава слів, посилаю 1,000 долярів (одну тисячу) на потреби Фонду Відродження Спорту в Україні...

Бажаю успіхів у тяжкій, але завзятій праці! Здорові будьте!

Параскевія Пікас-Витвицька

Ню Гейвен, Конн. 19-го травня 1994 року.

P.S. 15-го березня 1994 року мені почалося 90 років. Перепрошую за помилки, рука дрижить.

Управа УСЦАК щиро дякує П. Витвицькій за таку щирість, зрозуміння і жертвенність та бажає їй ще багато здоров'я і сил, переживати сучасні процеси відродження України і зокрема спорту.

Фонд Відродження Спорту в Україні продовжує свою діяльність. Протягом літніх місяців має здійснити два чергові важливі проєкти для добра дальшого росту спорту в Україні, про які невдовзі повідомимо наших жертводавців. Дальші пожертви просимо висилати на адресу: Fund for Rebirth of Sports in Ukraine-USCAK, 680 Sanford Ave. Newark, N.J. 07106.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона від самого початку свого урядування при кожній нагоді підкреслював, що майбутність американської торгівлі є з країнами Азії, Тихоокеанського реґіону. Одначе нові досліди опубліковані в четвер, 9-го червня, цілковито заперечують такі урядові припущення. Навпаки, всі зібрані дані вказують на те, що в порівнянні з Азією Західня Европа дальше залишилася найкращим торговельним партнером ЗСА. Інститут економічної стратегії, приватне підприємство фінансоване американськими корпораціями, твердить, що у торгівлі, закордонних вкладах гроша та технологічних обмінах ЗСА має куди більші користі з Европи, як з Азії.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

БОГДАННА ВИННИК член УНС Відд. 205-го Т-ва ім. А. Тисовського в Йонкерсі, Н.Й. померла 10-го квітня 1994 року на 58-му році життя. Нар. 5-го травня 1935 року в Тисмениці, Україна. Членом УНС стала 1986 року. Залишила у смутку мужа Остапа, доньку Христину Винник-Вилсо і сина Михайла внуків Креґа і Бреєна, брата Ореста Кривенчука в Україні братанка Мирона Сьомкайла. Похорон відбувся 12-го квітня 1994 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Остап Винник, секр.

РОМАН ДМИТРИШИН член УНС Відд. 200-го Т-ва „Вільна Україна" в Озон Парку, Н.Й. помер 14-го липня 1992 року на 22-му році життя. Нар. 1971 року в Польщі. Членом УНС став 1992 року. Залишив у смутку 2 сестри, 4 тітки, вуйка та ближчу і дальшу родину в Польщі. Похорон відбувся на Mt. Carmel Cemetery, Tenefly, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Пригода, секр.

ОСИП ІВАНЧУК член УНС Відд. 42-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Пассейку, Н. Дж. помер 13-го квітня 1994 року на 97-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, доньку Любу Федун з родиною та ближчу і дальшу рідню в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі St Francis de Sall в Елка Парк, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Юліян Котляр, секр.

ВАСИЛЬ ЦЮРИЛО член УНС Відд. 277-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Гартфорді, Конн. помер 13-го квітня 1994 р. Нар. 1906 року в Україні. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину, три дочки, та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 16-го квітня 1994 року на укр. цвинтарі св. Михайла в Ґленстонбирі, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Осип Гладун, секр.

ГЕЛЕН ПРІНҐЕЛ СЛУҐОЦЬКА член УНС Відд. 27-го в Нюарку, Н.Дж. померла 15-го березня 1994 року на 70-му році життя. Нар. 21-го травня 1923 року в Юніон, Н. Дж. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку мужа Кеннета. Похорон відбувся на цвинтарі Restland Memorial Park в Іст Гановер, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Р. Лапичак, секр.

МИКОЛА ВОЛОС член УНС Відд. 239-го у Філядельфії, Па. помер 29-го березня 1994 року на 83-му році життя. Нар. 28-го лютого 1911 року у Філядельфії, Па. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Мері. Похорон відбувся 2-го квітня 1994 року на цвинтарі Овкленд у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Алекс Пришляк, секр.

ВАНДА ФЕДОРКО член УНС Відд. 161-го Т-ва ім. св. Василія в Ембридж, Па. померла 7-го лютого 1994 року на 74-му році життя. Нар. 4-го лютого 1920 року в Сувіклі, Па. Залишила у смутку Ніка Федорко. Похоронено в крематорії в Ембридж, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Микола Дяковський, секр.

ЕДВАРД КАРПЕНТЕР член УНС Відд. 161-го Т-ва ім. св. Василія в Ембридж, Па. помер 30-го березня 1994 року на 64-му році життя. Нар. 11-го серпня 1929 року в Рейленд, Огайо. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дружину Гелен, сина Едварда і дочку Дебору Ліндзі. Похорон відбувся 1-го квітня 1994 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Економі Боро, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Дяковський, секр.

✻ ПРАЦЯ ✻

• FUNERAL DIRECTORS •